

Neděle 20.10.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Žd 4,12: „*Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoliv dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha...a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.*“

Jako evangelická církev reformovaného typu klademe důraz na Písmo svaté. V našem Vyznání víry čteme, že „*Písmo svaté jako Boží slovo je jediným měřítkem a autoritou naší víry a našeho života*“. Výklad Bible stojí ve středu bohoslužby a jako křesťané Knihu knih často otevíráme a ptáme se na Boží rady pro život. Je tento správný reformační princip opravdu součástí našeho života anebo jsme už od něho upustili? Zastavme se dnes u této otázky v době, kdy si v naší zemi připomínáme 400. výročí vydání Bible Kralické roku 1613.

1. *Bůh je živý – Bůh mluví*

Patří to k podstatě a charakteristice Božího jednání, že Bůh mluví. Dává o sobě znát svým Slovem. Tak to prožili různí lidé. Víme o tom z Abrahamova, Mojžíšova, Eliášova nebo Jonášova příběhu nebo ze života Božího Syna. Na tom se podnes nic nezměnilo. Bůh si vybral tento způsob a má v něm zvláštní zálibu. Kdo se chce s Ním setkat, osobně Ho poznat, musí být připraven dobře naslouchat. Není to úplně jednoduché, protože Pán Bůh mluví různým způsobem. Někoho osloví kázáním, jiného osobním vyprávěním spolupracovníka-křesťana a ještě jindy mluví prostřednictvím biblického textu. Že to byly a jsou silné zážitky, poznáme podle toho, co způsobily. *Abraham* se na základě Božího oslovení rozhodl v 75 letech pro stěhování do daleké ciziny, *Mojžíš* se proti vlastní vůli postavil do čela Izraele, který má vyvést z egyptského otroctví. Ředitel celnice *Zacheus* se jednou setká s Ježíšem, uslyší jednu větu a hned přehodnocuje svůj dosavadní život a celý nakradený kapitál vrací i s úroky... - - Autor dopisu Židům má pravdu, když o Božím slově říká, že je „*živé, mocné a ostřejší než dvousečný meč...*“. Boží slovo totiž patří neoddělitelně k živému Bohu. Prostřednictvím Božího slova se dostáváme do kontaktu s Bohem. Posluchači Ježíšových kázání to zažili na vlastní kůži. Byli zvyklí na náboženské výklady a duchovní přednášky. Když ovšem slyšeli mluvit Ježíše z Nazaréta, nestačili se divit. „*Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže a poslechnou ho.*“ (Mk 1,27). My máme problém zvládnout doma svého pejska, který poslouchá, kdy se mu líbí, anebo usměrnit vlastní děti, kterým se taky poslouchat dvakrát nechce. Natož pak abychom pomohli někomu, kdo je pod vlivem zlého, v zajetí hříchu, plný zloby, nenávisti, pýchy a vzdoru! Boží nebo Ježíšovo slovo má moc. Tímto živým, mocným slovem se nás Ježíš dotýká a chce měnit naše srdce a náš život.

2. *Bůh mluví a chce nás uzdravit*

Zažili jste to už někdy, milí přátelé – moc Božího slova? Zažili jste už někdy Boží promluvení, které vám vyrazilo dech, protože vás zasáhlo v tom nejcitlivějším bodě vašeho nitra? Kdy to bylo naposledy, že Boží slovo s vámi zatřásl? Pán Bůh proto mluví a proto se nás dotýká, že nám chce pomoci a že nás chce uzdravit. A my často nechceme. My chceme zůstat tam, kde jsme. Zdá se nám to pohodlnější a lepší. Možná to znáte i ze svého života. – *V červnu tomu byly 3 roky, co jsem musel kvůli horečce a bolesti na prsou k lékaři. V nemocnici Na Františku mi lékařka diagnostikovala zápal plic a chtěla, abych zůstal v nemocnici. Byla sobota dopoledne a v neděli měla být Neděle trochu jinak. Nechtěl jsem do nemocnice, chtěl jsem na kazatelnu. Bylo to nemoudré a nezodpovědné, ale v tu chvíli jsem měl pocit, že nemůžu zůstat v nemocnici. Léčba doma trvala déle než v nemocnici a v neděli jsem nebyl na kazatelně, ale*

v posteli. Svět se nezbořil a mou přípravu přednesl br. Žemlička. – Někdy se chováme podobně v duchovním životě. Jdeme s nějakou bolestí k Lékaři našich duší. On nám řekne, že situace je vážná a že je třeba něco léčit. A my se s Ním dohadujeme o tom, že to tak necítíme a že to chceme odložit na jindy. Není to komické a pošetilé?!

3. „Ostré“ Boží Slovo – slovo věčného života

Přemýšlel jsem nad tím, proč autor listu Židům říká o Božím slově, že je „ostré“, dokonce ostřejší než dvojsečný meč! Možná že bychom dnes řekli „ostřejší než břitva“. A možná je můžeme přirovnat k lékařskému skalpeli. Skalpel je operační nástroj, který má pomoci ke zdraví. Musí být velmi ostrý, aby řez mohl co nejlépe oddělit nezdravou, nakaženou, napadenou tkáň od zdravé části organismu. Od jednoho lékaře jsem se dověděl, že ostrý skalpel pomáhá, tupý skalpel škodí a je nebezpečný. Ten obraz má znázornit funkci Božího slova, jeho úkol a poslání. Boží slovo je nástrojem Boží pomoci lidem. Jeho úkolem je oddělovat v našem srdci, v naší mysli, v našem životě dobré od zlého, pojmenovávat jasně hříchy a ukazovat, jaká je Boží vůle. Boží slovo má za úkol křesťany potěšovat a posilovat, ale jindy také napomínat a varovat. Před Bohem a Jeho slovem nejsou v našem životě „šedé zóny“, kde není jasné, co kam patří. – Takový zásah Božího slova může bolet, ale je nutný k tomu, abychom byli uzdraveni. A jak přesně ten „skalpel“ Boží pravdy účinkuje? „Proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku a rozsuzuje touhy a myšlenky srdce“. Boží léčba začíná v srdci. Odhaluje naše motivy, pohnutky a ambice. Pán Bůh svým mocným slovem ukazuje na to, že příčinou našeho trápení jsou špatné životní priority, to, že jsme ve vleku hříšných pohnutek a ambicí. Nejde nám o Boží království ani o bližní, ale o naše sobecké cíle. – Jednou se někdo zeptal Ježíše: „Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“. Ukázalo se, že ten člověk se vyzná v Bibli, zná Boží přikázání a snaží se podle nich žít. Ježíšova diagnóza zněla: „Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš. Rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mne!“ (Lk 18,22). Vyšlo najevo, že právě zde je hlavní problém tohoto zbožného člověka. Takovým příběhem se Boží slovo dotýká každého z nás a vyzývá nás k tomu, abychom se sami ptali, co je „to jedno, co mi schází?“. Anebo co je to jedno, co mi brání v tom, abychom patřili Ježíši Kristu celým srdcem? Co je to jedno jediné, čeho se nechci vzdát, co si chci ponechat ... Ano, „Boží slovo rozsuzuje touhy a myšlenky srdce“. A to nám vadí, to nás rozčiluje a takovému „řezu“ Boží pravdy se bráníme. – Měli bychom pochopit, že Boží léčba a doteky směřují k uzdravení našeho srdce, k vysvobození z moci zlého a ke smíření s Bohem a lidmi na všech rovinách. A to moc potřebujeme.

Učedníci, kteří chodili 3 roky s Ježíšem, slyšeli slova Boží pravdy a zažili na sobě, co to s nimi dělá. Leckdy si s tím nevěděli rady a nerozuměli všemu, co Ježíš říkal. Ale v jedné chvíli se shodli na tom, že Ježíšova slova jsou „slova věčného života“. Jestli existují nějaká slova, která člověka vyvádějí z bludného kruhu viny a hříchu, vedou ke svobodě a pokoji a pomáhají najít hloubku a smysl života, pak to jsou Ježíšova slova. Pak je to evangelium o Božím Synu, který šel cestou pozemského života, prošel pokušením, zažil zájem a vděčnost, ale nakonec také nenávist a naprosté odmítnutí. Ježíš nesl všechnu lidskou zlobu, vzal na sebe celou tíhu hříchu, pýchy, vzdoru a sobectví a vynesl vše na kříž potupy. Nechal se pokořit, odsoudit a zabít za naše hříchy. Takový byl scénář Boží záchrany lidstva. Jako Vzkříšený Pán se stal Pán Ježíš vítězem a od té doby nám zvěstuje: „Já jsem vzkříšený a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (J 11,25) To je to „živé, mocné Boží slovo, ostřejší než lékařský skalpel“, které nás učí vidět, v čem je naše bída, kde najdeme pomoc a kde plnost života. **Bronislav Kaleta**